

Zpravodaj modřanské farnosti

*Svatý týden,
Velikonoce,
duben 2018*

Pořad bohoslužeb ve Svatém týdnu:

Den	Hodina	Hodina	Hodina	Liturgie
Neděle 25.3.	8.00	9.30	18.00	Květná neděle (pašijová)
Čtvrtek 29.3.			18.00	Poslední večeře Páně
Pátek 30.3.		15.00 křížová cesta	18.00	Velkopáteční obřady
Sobota 31.3.			20.30	Velikonoční vigilie
Neděle 1.4.	8.00	9.30	18.00	Zmrtvýchvstání Páně
Pondělí 2.4.		9.30		Velikonoční pondělí

♦ **Velikonoční triduum**

Velikonoční triduum (od večerní bohoslužby na Zelený čtvrtek do nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání Páně) stojí v samotném středu prožívání liturgického roku, vždyť slavíme uskutečnění a dovršení Božího díla naší spásy skrze Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání! Proto je velmi důležité prožívat tyto události ve společenství Církve slavením společných liturgií, zvláště pak aktivní účastí na velikonoční vigilii, při které se udílejí iniciační svátosti (křest, biřmování, eucharistie) katechumenům, my ostatní obnovujeme pak své křestní sliby.

Přijměte pozvání ke společným bohoslužbám! K lepšímu prožití a porozumění ať vám pomůže i *Komentář k Velikonočnímu třídenní*, jenž je k dispozici jako příloha tohoto farního zpravodaje.

Ježíš Kristus, pro nás ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, ať je naší silou!

Zprávy z farnosti

♦ Zvláštní příležitost ke slavení svátosti smíření – 27. března

V úterý 27. března bude příležitost k přijetí svátosti smíření, a to od 17.00 – 20.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

♦ Velkopáteční sbírka na „Svatou zemi“

Na Velký pátek se připojíme ke sbírce na podporu křesťanů ve „Svaté zemi“, kde jejich pozice není nijak jednoduchá.

♦ Kostel bude (kromě bohoslužeb) otevřený k modlitbám:

- Zelený čtvrtek 29.3. od 19.00 – 20.00 hodin
- Velký pátek 30.3. od 15.30 – 18.00 hod., od 19.15 – 20.00 hodin
- Bílá sobota 31.3. od 9.00 – 15.00 hodin

♦ Žehnání pokrmů o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně

V životě prvních křesťanů na eucharistickou slavnost zpravidla bezprostředně navazovala hostina (tzv. „agapé“). Proto se tradičně o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně žehnají pokrmy, které umocňují sváteční atmosféru kolem velikonočního stolu v našich rodinách. Žehnání pokrmů bude v závěru ranní a dopolední bohoslužby.

♦ Slavnost Zvěstování Páně – 9. dubna

V pondělí 9. dubna při bohoslužbě od 18.00 hodin budeme prožívat slavnost Zvěstování Páně. Obvykle připadá na 25. března, letos se ale z důvodu termínu Velikonoc přesouvá až za velikonoční oktáv.

Z vikariátu a odjinud

♦ Missa chrismatis – 29. března

Mše svatá s obnovou kněžských slibů a svěcením olejů se na Zelený čtvrtek 29.3. koná v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava od 9.30 hodin. Ke slavnostní liturgii jsou všichni věřící zváni!

♦ Vikariátní konference – 17. dubna

Setkání kněží našeho III. pražského vikariátu, kdy se modlíme i za naše farnosti, se koná v úterý 17. dubna ve farnosti u kostela Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech.

♦ Uložení ostatků kardinála Berana v pražské katedrále – 21. dubna

Repatriace

V pátek 20. dubna v odpoledních hodinách budou ostatky pana kardinála Berana letecky dopraveny do vlasti. Přílet, který bude přenášet TV NOE, je plánován na 18.00 hod. Pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka srdečně zve klérus, věřící pražské arcidiecéze a všechny, kteří by se chtěli poklonit památce tohoto statečného kněze a muže, který miloval svou vlast, aby k tomu využili připravované slavnosti:

V pátek 20. dubna v 19.00 hod. se autokolona s ostatky pana kardinála Berana zastaví před seminárním kostelem sv. Vojtěcha v pražských Dejvicích. *(Kardinál Beran byl rektorem Arcibiskupského semináře a vyhledávaným duchovním správcem seminárního kostela v letech 1932 až 1946. Jeho služba rektora byla od data 6. 6. 1942 přerušena vězněním a pobytem v nacistických koncentračních táborech.)* Bohoslovci a společenství věřících při Duchovní správě u kostela sv. Vojtěcha uctí památku pana kardinála modlitbou nešpor od 19.05 hod. Předprogram začne již v 18.00 hod. Nešpory bude přenášet TV NOE.

V pátek 20. dubna ve 20.15 hod. se autokolona s ostatky pana kardinála Berana zastaví před bazilikou Panny Marie v areálu Strahovského kláštera. *(Kardinál Beran pronesl v této bazilice své poslední kázání před zatčením komunistickými bezpečnostními složkami 18. června 1949.)* Královská kanonie premonstrátů na Strahově uctí následně památku pana kardinála Berana veřejně přístupnou modlitební vigilií. Ostatky pana kardinála zůstanou v bazilice přes noc.

Hlavní den slavnostního přivítání

V sobotu 21. dubna vyjde v 10.00 hod. po krátké modlitbě procesí s ostatky kardinála Berana ze Strahovské baziliky přes Pohořelec, Loretánskou ulicí na Hradčanské náměstí. Rakev s ostatky pana kardinála bude vezena na pohřebním voze taženém šestispřežím Starokladrubských vraníků. Na Hradčanském náměstí bude v 10.30 hod. rakev z vozu sejmuta a na krátký čas umístěna na katafalk pod oblouk mezi prvním a druhým nádvořím Arcibiskupského paláce. Poté, co lid projde bezpečnostní kontrolou do areálu Pražského hradu a kněží v Arcibiskupském paláci přijmou bohoslužebná roucha, vyjde v 10.50 hod. liturgický průvod Bránou gigantů a přes I. a II. nádvoří Pražského hradu do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Rakev s ostatky pana kardinála Berana do katedrály vnesou bohoslovci. *(O Božím Těle 19. 6. 1949 sloužil kard. Beran poslední bohoslužbu v katedrále před zatčením StB. Komunistické bezpečnostní složky tehdy bezprecedentně přerušily důstojný průběh bohoslužby a pan kardinál Beran musel být bohoslovci eskortován do Arcibiskupského paláce. Pana kardinála tehdy chránili vlastními těly.)*

V katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha bude v sobotu 21. dubna od 11.00 hod. sloužena slavná mše sv. ke cti sv. Vojtěcha. Bohoslužbu bude přímým přenosem vysílat Česká televize. Během bohoslužby bude v blízkosti oltáře vystavena lebka mučedníka sv. Vojtěcha. Rakev s ostatky pana kardinála Berana bude umístěna před oltářem. Po skončení mešní liturgie, jejímž hlavním celebrantem bude Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský, budou ostatky pana kardinála Berana přeneseny do

kaple Bartoňů z Dobenína, která od roku 1989 nese titul sv. Anežky České. V kapli bude rakev vystavena veřejné účtě do pondělí 23. dubna 2018, kdy po večerní poutní bohoslužbě od 18.00 hod. bude uložena v nově zřízeném sarkofágu.

Organizační informace

□ **Všichni poutníci jsou zváni, aby doprovodili ostatky pana kardinála Berana ve slavném procesí ze strahovské baziliky Panny Marie. Průvod vyjde v 10.00 hod.** V 10.30 hod., po příchodu průvodu na Hradčanské náměstí, absolvují poutníci přednostní bezpečnostní kontrolu dle pokynů, uvedených níže.

□ Přístup ke katedrále je možný ze všech veřejných přístupů na Pražský hrad (dále PH). Na všech těchto vstupech jsou zřízena bezpečnostní stanoviště, kde každý návštěvník PH musí projít bezpečnostní kontrolou. Prosíme poutníky, aby tuto skutečnost zohlednili a pamatovali na ni při balení svých zavazadel (nebrat zbraně, větší nože, obranné spreje, paralyzéry apod.).

□ Z důvodu silného turistického provozu na Pražském hradě a pro usnadnění přístupu účastníkům pohřbu, budou u vstupu přes Prašný most (od zastávky tramvaje č. 22) a při severním vstupu na I. nádvoří PH (z Hradčanského náměstí vedle Brány Gigantů) zřízena zvláštní kontrolní stanoviště, která budou vyhrazena pro přednostní odbavení smutečních hostí. Tato stanoviště budou označena tabulí „VSTUP NA BOHOSLUŽBU“. Tyto vstupy budou otevřeny od 9.00 hod. do 10.45 hod.

□ **Vstup do katedrály bude možný v rozmezí 9.45 – 10.45 hod.** Je třeba počítat s časovou rezervou k bezpečnostní prohlídce.

□ Pro poutníky bude vyhrazena nová část katedrály, kde budou umístěny obrazovky. Poutníci do katedrály vstupují vchodem **vlevo** při pohledu na průčelí katedrály.

Farní pout':

Čihošť, Zahrádka, Želiv, Hrádek u Vlašimi...

Tak jako minulý rok, i letos bych vás rád pozval na farní zájezd. Pojedeme **v sobotu 12. května**. Sraz bude u parkoviště před Albertem na **Obchodním náměstí** v 7.00 hod., **odjezd 7.15 hodin**.

Vydáme se tentokrát na Vysočinu a připomeneme si zvláště osobnost P. Josefa Toufara a místa spojená s jeho životem. První zastávkou bude kostel Nanebevzetí Panny Marie v Čihošti, kde budeme slavit mši svatou. Toto místo je spojeno nejen s *Čihošťským zázrakem*, ale v současné době také s uložením ostatků P. Toufara, který zde před smrtí působil. Další zastávkou

bude Zahrádka, kostel sv. Víta. Jediná stavba, která zůstala stát po zatopení této obce přehradní nádrží Švihov. Právě odsud byl P. Toufar pro svoji horlivost a oblibu nejen u farníků na nátlak komunistické vrchnosti přeložen právě do Číhošti. Zde místopisně opustíme osobnost P. Toufara a zajedeme do Želivi, kde bude čas na oběd, a to buď v restauraci, či z vlastních zásob. Po obědě nás čeká prohlídka premonstrátského kláštera společně s kostelem Narození Panny Marie. Vstupné činí 120 Kč, děti a senioři 70 Kč. Než dojedeme zpět domů, navštívíme ještě poutní kostel v Hrádku u Vlašimi, kde se konají poutě k tzv. Hrádecké Madoně.

Návrat se očekává kolem 19.00 hodin. Cena zájezdu je 400,- Kč. Hlásit se můžete již nyní u Lukáše Porcala osobně nebo telefonicky – 736 432 013. Těšíme se na společně prožitý den!

Lukáš Porcal

Svědectví:

Devět prvních pátků

O devíti prvních pátcích jsem jistě slyšel už v dětství, ale myslím, že zkusit je splnit jsem se pokusil až zhruba přede dvěma lety, kdy pro mne bylo inspirací jedno z postních kázání v roce 2016.

První zpověď i přijímání šla. Hned další měsíc se však na pátek nashromáždilo nějak více povinností. Ale jsem výkonový typ, zabojoval jsem a povedlo se. A s menšími či většími potížemi se mi povedlo dojít na zpověď i přijímání i další dva pátky. A pak na pátý první pátek přišel výlet s kamarády. Bylo mi jasné, že odpolední mši v Modřanech nestihnu, ale to už jsem věděl, že nejde o zpověď, ale o přijímání v první pátek měsíce. Takže ke svátosti smíření jsem šel již ve středu a mši jsem si naplánoval na páteční ráno u sv. Ignáce, ještě před prací.

Ve čtvrtek jsem měl dost povinností v práci, ale vše se povedlo dokončit, v pátek jsem se sbalil na celý víkend a vyrazil. Ještě jsme museli vyřešit, jak se do Znojma dopravíme, ale nakonec vše dobře dopadlo. Tedy, dobře. Na sobotním výletě jsem se kamarádce zmínil, že plním devět prvních pátků a teprve v tu chvíli mi došlo, že jsem den předtím na mši nedošel. Ano, měl jsem to v plánu, ale jak už jsem byl zvyklý, že v pátky chodím na mši v šest večer, v to hektické ráno jsem na 7:30 k sv. Ignáci jít zapomněl.

Takže zase od začátku. Několik dní se mi do toho nechtělo, ale řekl jsem si, že když nezačnu hned, kdoví, zda se do toho ještě někdy pustím. A povedlo se. I když je kupodivu, jak často jsem měl volné všechny dny s výjimkou těch pár, těsně před prvním pátkem. A jak zrovna o prvních pátcích přicházela únava z celého pracovního týdne, náznaky nemoci, nabídky jiných aktivit. Ale v dobrém nejsme nikdy sami. Jediný vážnější problém nastal, když jsem měl v pondělí před prvním pátkem operaci. Sice mne už v

úterý pustili domů, ale ještě ani v pátek jsem se necítil moc dobře. Dojet na zpověď a mši jsem ale zvládl a v pořádku se dostal i domů, o další kousek blíže dokončení devítky.

Po několika týdnech jsem se naučil, že je lepší neriskovat a dojít ke svátosti smíření už ve středu nebo čtvrtek. Protože i u nás v Modřanech se v kostele třicet minut přede mší občas o prvním pátku objeví více penitentů. A jak jsem už napsal, povedlo se. Devátý první pátek jsem přijal svátost oltářní na ranní mši u Karlova mostu, ale ne v kostele sv. Františka z Assisi, který se právě opravoval, ale v jeho klášterní kapli sv. Františka Serafinského. Krásný zážitek. Po čtrnácti měsících od rozhodnutí tak učinit!

A hned jsem se rozhodl, že budu pokračovat. Dva či tři další první pátky to šlo skoro samo, i když svátost smíření je pro mne stále dost stresující. Ale není dobré cítit se příliš sebevědomě. Bez objektivní příčiny, jsem to 14. nebo 15. první pátek v řadě nezvládl. A to jsem někdy využil i možnost jít na zpověď až v sobotu či neděli po pátečním přijímání. Vadilo mi to, ale zkusím to znovu. Je to úžasné moci chodit ke svatému přijímání na každé mši, i když zpověď se mi proto příjemnější nestala.

Sice vím, že znovu přijdou dny, kdy se mi vůbec nebude chtít zase po měsíci jít ke svátosti smíření, či strávit v prvopáteční večer hodinu na mši, taky vím, že když se odhodlám, Bůh mi pomůže. A i když to neberu jako obchod s Ním - já splnil tohle, tak mi splníš tamto, je to úžasná milost, jak zůstat v Boží přítomnosti setrvale. A pravidelnost zpovídání se pomáhá i jinak. Před lety jsem taky chtěl chodit na zpověď každý měsíc, ale když to nevyšlo, tak to nevyšlo. A bylo to po pěti týdnech, nebo po šesti. A občas i po osmi, ale to přemýšlení, že už FAKT musím, a že každým dalším týdnem je odhodlávání se složitější...

Marek Botek

Rozhovor s farníkem:

Čas od času se mezi věřícími diskutuje téma **povolání ke kněžství**. Bývá často spojováno s nedostatkem mužů, kteří uslyšeli hlas Pána, odpověděli ano a tzv. šli do toho. Jedním z těch, kteří se na tuto cestu vydali, je i náš farník, **Ondřej Kapasný**. Jaká byla jeho cesta ke kněžství, jak vnímá blízkost papeže Františka, jaké měl pochybnosti a jak podle něho vnímat Svatý týden?

V modřanské farnosti žiješ od malička?

Rodiče se se mnou a mými bratry přestěhovali do Modřan, když mi byly 2 roky. Sestry se narodily až zde. Takže jsem v této farnosti vyrůstal, ale zpočátku s námi chodili rodiče do lhoteckého kostela, protože v Modřanech ještě nebyla mše pro rodiny s dětmi. V té době jsem ve lhoteckém kostele Panny Marie Královny míru přijal poprvé svátostného Krista. Ale pak přišel

do Modřan nový farář, otec Jan Gerndt, který zavedl také nedělní mši o půl desáté, takže rodiče začali s námi chodit v neděli do modřanského kostela. Otec Jan mě pozval k ministrování, ale po několika letech jsem přestal, ale nepamatuji si proč, jen jsem se za to styděl.

Mohl bys nám přiblížit svoji cestu k rozhodnutí stát se knězem?

Cesta k povolání byla postupná. V roce 2003 místo otce Jana Gerndta přišel otec Jerzy Gapski, který mě znovu pozval k ministrování. Po roce váhavého navracení se jsem začal ministrovat denně. To mi bylo 18 let. Díky tomu jsem začal intenzivněji vnímat Písmo svaté a rozvíjet modlitební život, a také rostl můj vztah k eucharistickému Kristu. Mezitím jsem se blížil k maturitě. Byl jsem rozhodnutý jít na vysokou školu chemicko-technologickou. Na jaře 2006 jsem podal přihlášku a díky dobrým známkám ze žádaných předmětů mi k přijetí na vysokou chyběla pouze maturita.

Avšak na Zelený čtvrtek při obřadech otec Jerzy při kázání pronesl větu: „Kde není kněz, není Nejsvětější svátost.“ Tato věta se do mě zaryla jak ohnivý šíp. Začal jsem poznávat, že mě Bůh volá, ale musel jsem vybojovat velký boj, protože jsem chtěl studovat chemii a pak v ní i pracovat. Proto jsem se hned ten večer modlil před svatostánkem v Getsemanské zahradě, jestli mě Bůh chce mít knězem, ať to udělá tak, abych neodolal. Po nějaké době jsem šel za otcem Jiřím se s ním poradit. Řekl mi, ať jdu v klidu studovat chemii, abych ještě dozrál a upevnil své povolání. Jeho odhad byl přesný. Poznal jsem během studia chemie některá úskalí života, která mě mohou potkat a se kterými jsem se musel vyrovnat bez bohosloveckých povinností.

V roce 2007 jsem se účastnil Celostátního setkání mládeže v Klokotech u Tábora. Tam se do mě zamilovala jedna dívka, a protože jsem prožíval jistou krizi duchovního života, začal jsem s ní chodit, ale během další postní doby jsem si uvědomil, že mě Bůh stále volá, a tak jsem se s ní musel rozejít, abych jí nelhal. Potom jsem ještě tři rok studoval chemii a školu jsem dokončil s inženýrským titulem.

V posledním roce studia chemie jsem podal přihlášku do semináře.

Jak přijali tvé rozhodnutí rodiče?

Táta to vzal klidně, možná trochu s obdivem, protože se svěřil, že také za mlada o tom uvažoval, ale pak potkal mámu. Maminka to nevezala tak klidně, protože měla o mě jinou představu hlavně proto, že má ráda chemii, kterou učí. Také mě dobře zná a ví, jakou mám povahu. Ale celkem rychle to přijala, že to tak Bůh chce.

Studovat jsi začal v Praze. Dnes ve studiích pokračuješ v Římě....

Kněžskou formaci musí každý zájemce začínat v teologickém konviktu,

který v současnosti sídlí v budově kněžského semináře v Olomouci. Je to první rok formace, ale ještě se při něm nestuduje teologie. V konviktu jsou bohoslovci ze všech diecézí. Ten jsem absolvoval 2011-2012. Pak jsem nastoupil do Arcibiskupského semináře v Praze, kde jsem tři roky studoval na Katolické teologické fakultě UK. Pak mě pan kardinál Duka poslal dostudovat do Říma, kde studuji na Papežské lateránské univerzitě. Bydlíme na Papežské koleji Nepomucenum, která byla postavena v roce 1929 a měla sloužit českým bohoslovcům a kněžím, ale protože je nás Čechů málo, jsou zde ubytováni také někteří indiští a afričtí kněží.

V čem se liší prostředí pražského semináře a Nepomucena?

Nepomucenum není tak velké a má krásnou zahradu. V Praze je fakulta o dvě patra níž než seminář, ale z Nepomucena na univerzitu musíme chodit několik minut pěšky. Aspoň máme trochu pohybu. Také je tu italská kuchyně. Ale naštěstí nám vaří sestra Vojtěcha, která je z Vysočiny, takže nám dvakrát za týden dělá něco českého.

Jak vnímáš blízkost Svatého otce a centrum církve jako takové?

Mně je Svatý otec blízký především svým učením. Takže je pro mě důležitější naslouchat jeho učení. To se dozvím dobře také z veřejných prohlášení, která jsou zaznamenána buď v médiích, nebo oficiálních dokumentech. Jednou jsme Svatému otci ministrovali. Když nám podával ruku, vždy každému pohleděl do očí. Bylo zvláštní podávat ruku člověku, který dnes nese odpovědnost za spásu celého světa. Nevěděl jsem, jak mu správně projevit úctu, protože staré způsoby už nejsou vyžadovány, nikdo mě je neučil a nejsem na ně zvyklý. Na Bílou sobotu budeme Svatému otci ministrovat znovu. Před tím se s ním možná ještě dvakrát setkáme. Poprvé, když se budu účastnit kurzu, na jehož konci je audience u Svatého otce, a podruhé na setkání Svatého otce s kněžími a bohoslovci ze všech papežských kolejí v Římě. Jako centrum církve Řím vnímám jednak díky Svatému otci, se kterým se scházejí poutníci i místní obyvatelé na papežských mších, generálních audiencích a při Anděl Páně o nedělích, jednak jako poutní místo ke hrobům apoštolů svatých Petra a Patra a dalších mučedníků a významných světců. Je zde mnoho krásných kostelů jak těch velkých, tak malých.

Když jsem byl v prvním ročníku, byla ještě možnost volně vstupovat do Lateránské baziliky – Papežovy katedrály, a navíc měla zadní východ. Díky tomu jsme mohli skrze ni denně procházet, když jsme šli do školy nebo ze školy. Avšak když se blížil Svatý rok a teroristé vyhrožovali Svatému otci, zadní vchod z bezpečnostních důvodů zavřeli a k přednímu postavili rentgenovou kontrolu, takže už jsme nemohli bazilikou jen tak procházet, a také dostat se dovnitř bylo mnohem zdlouhavější.

Zbývá ti přes všechny studijní povinnosti a duchovní formaci čas i na římské památky?

Občas si se spolužáky zajdu do centra nebo po různých kostelích. Chodíme často kolem Kolosea. Nebo když máme nějaké povinnosti ve Vatikánu a je dost času, chodíme tam i zpátky pěšky a procházíme zase kolem Velkého cirku, Caracallových lázní a kolem kostela Svatého Jana v oleji. Většinou se můžeme procházet v neděli, kdy je volno. Dvakrát za rok jedeme všichni bohoslovci s představenými a sestrami na celokolejní výlet. Naposledy jsme byli v Assisi, před tím v Turíně, v Miláně, v Ercolaneu – vykopávky pod Vesuvem na Monte Cassinu. Někdy se domluví nějaká menší skupina bohoslovců, půjčí si auto nebo jedou vlakem na výlet po historických městech.

Kdy se můžeme těšit na tvé svěcení?

Ještě nemám udělané pozvánky, ale termín jáhenského svěcení už pan biskup stanovil na letošní **8. září**, na svátek Narození Panny Marie. Kněžské svěcení by mělo být až v červnu 2019, ale ještě to není stanovené.

Jak se v průběhu let lišily tvoje představy o kněžské službě? Měl jsi o nastoupené cestě někdy nějaké pochybnosti?

Před tím, než jsem uslyšel povolání, jsem kněžství považoval za věc pro mě nedosažitelnou a náročnou, na kterou nemám. Ale už když jsem začal ministrovat, jsem na otci Jiřím podvědomě poznával, že kněžství nespočívá na prvním místě na schopnosti člověka, ale na Boží moci a jeho vůli.

Když jsem sám uslyšel povolání, nějakou dobu jsem se mu bránil, ale protože jsem toužil plnit Boží vůli, po čase jsem se volání podvolil alespoň v globálním zaměření. Nicméně během formace jsem poznával, co všechno vnějšího i vnitřního se musím učit opouštět, abych byl dobrým bohoslovcem a později i knězem.

Podle mě ten, kdo nezažil pochybnosti, neví, do čeho jde. Vždycky přicházejí krize a zkoušky, ve kterých se ověřuje a posiluje pevnost naší víry a naší odpovědi Bohu. I já jsem toto zažil, když jsem se musel vyrovnávat s finančními problémy rodičů, s vlastní povahou, chybami, na které jsem si zvykl. Nejdříve to byly otázky ohledně autenticity povolání, totiž otázky, zda to není pouze mé přání, ale Bůh to vždy překonal připomenutím, že jsem se vzdal chemie, kterou jsem dělal rád, která mi šla a ve které jsem mohl uplatnit své přednosti.

Pak byly otázky, jestli se ke kněžství hodím, jestli mám na to vlohy. Ty jsem překonal důvěrou v pravost Božího povolání, že mi dá vše, co k tomu budu potřebovat. Poslední pochybnosti mě stále provázejí, protože se týkají připravenosti. Stále se musím svěřovat Bohu, aby mi pomohl odstranit mé nedostatky, které mi brání jednat dobře a kazí opravdovost mého poslání.

Protože jsem hříšný, budou mě provázet tyto pochybnosti v různých obdobích po celý život, ale jedno vím jistě. Rozhodl jsem se stát knězem a teď záleží na představených, zda mě uznají za způsobilého vykonávat tuto službu.

Sleduješ na dálku dění ve své farnosti?

Z časového vytížení nehledám detailní informace. Spíše se o některých událostech dozvídám přes rodiče, nebo z Facebooku.

Dnešní zpravodaj vychází na začátku Svatého týdne, jehož vrcholem je velikonoční vigilie. Celý týden je doslova nabitý liturgickými úkony. Co bys nám, pro její hlubší pochopení a prožití, poradil?

Podle mě je důležité rozjímat o tajemství křtu. Co pro nás znamená a co jsme při něm slíbili. Abychom si při obnově křestních slibů hlouběji uvědomovali, jaký dar jsme to od Boha dostali, když jsme uvěřili a on nás přijal za své děti a že již teď můžeme zakoušet radost věčného života, kterou budeme naplno prožívat po našem vzkříšení.

Také bychom měli pamatovat na katechumeny, kteří se na křest připravují, a měli bychom být vždy ochotni jim nabídnout blízkost, aby se ve farnosti, tj. v církvi, cítili přijati, aby se jejich víra, která se nachází teprve v zárodku, mohla hojně rozvíjet.

Pán nám ve křtu dal Ducha svatého a v biřmování, abychom dokázali hlásat jeho poselství a zvěst o jeho smrti a zmrtvýchvstání. O tom máme rozjímat a prosit za to, abychom to uměli uskutečnit dle Božích záměrů, ne podle našich představ. To tajemství se nám má vrýt do duše zvláště při slavení tridua od Zeleného čtvrtku až do neděle Zmrtvýchvstání.

Pán se nám celý daroval na kříži, protože nám chtěl dát účast na svém životě. Chtěl nám ukázat a při každé mši nám ukazuje, že být s Bohem znamená Bohu se darovat. To však je možné pouze v případě, když od něho vše přijmeme. A přijímat od Boha jeho dary je možné pouze tehdy, když se vzdáváme toho, co nás zacpává a život nám nedává. K tomu je postní doba, abychom se zbavili toho, co nám překáží, abychom byli s Bohem v modlitbě a s Bohem v našich bližních.

Co bys farnosti popřál?

Přeji všem farníkům, aby prožívali každodenní radost z víry, z evangelia a aby tato radost byla vidět stále na jejich tvářích i v dobách těžkostí a bojů, aby všichni, kteří je potkají, byli povzbuzení nadějí, která z nich září. Přeji jim, aby všechny jejich snahy vedly do nebe a pomáhaly i ostatním dojít víře v Boha a toho, kterého poslal, Ježíše Krista.

Rozhovor připravil Lukáš Porcal

Sakrální památky v Modřanech:

Většina lidí zná vlastně jen dvě církevní památky na území Modřan. Kromě kostela se zvoničkou ještě Boží muka v ulici Pod pilou, která jsou na zahradě soukromého domku a nyní je výhled na ně zarostlý tujími. Postavena podle kroniky byla při cestě na Libuš na památku boje s Prusy o pontonový most přes Vltavu v roce 1757 a stojí nad hroby padlých vojáků z této prusko-rakouské války.

S naším kostelem je spjatá i památka na území Lhotky. Kdysi se totiž konaly poutě od našeho kostela alejí mezi poli ke lhotecké kapli svatých Petra a Pavla, která rovněž stále stojí, i když před ní často parkují auta. Nedávno u ní byl zřízen turistický rozcestník.

Jenže v samotných Modřanech je církevních památek ještě trochu víc. Ne moc, ale přece jenom. Hned pod autosalómem Na Havránce najdete kříž s modlitbou za občany Modřan. U základní školy a soukromé obchodní akademie v Pertoldově ulici na Beránku najdete dokonce druhá modřanská Boží muka!

A konečně – znáte Údolí studánek? Nachází se těsně za hranicí Modřan na kraji Libuše a vstup do ní je z Modřanské rokle. Studánky zde byly vyčištěny v roce 2015 a jedna z nich má složením blízko k vodám Mattoni. Na konci poměrně krátké naučné stezky se vlevo nachází bývalá britská škola, a přímo před vámi, pod památným dubem, další kříž.

V blízkém okolí pak najdeme ještě mariánská Boží muka v Písnici na konci ulice K Vrtilce.

Rozpis bohoslužeb:

Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
8.00						8.00*
9.30						
18.00	-----	-----	18.00	18.00	18.00	

⑩ V 1. sobotu v měsíci jsou mše svaté v latinském jazyce.

Úřední hodiny na faře:

Středa	14.00 – 16.00
Čtvrtek	14.00 – 16.00
Kontakt s knězem je možný také v kostele po bohoslužbách, případně i jindy podle možností a dohody.	

Kontakty:

Farář: P. Mgr. Josef Pecinovský Mobil: 733 741 505; e-mail: farnost.modrany@seznam.cz Výpomocný duchovní: P. Mgr. Karol Laburda Mobil: 607 204 605
Adresa fary: K dolům 31/5, 143 00 – Praha 4 Internetová adresa: www.modranskafarnost.cz Číslo farního účtu: 5210258379/0800

Výuka náboženství ve školním roce 2017-2018:

	Čtvrtek	Vyučuje
1.- 2. třída	15.30 – 16.15	D. Feranc
3.- 4. třída	16.20 – 17.05	D. Feranc
5.- 6. třída	16.00 – 16.45	M. Krejčová
7.-9. třída	16.30 – 17.15	J. Pecinovský

Svatost smíření: půl hodiny před každou mší sv., jinak dle domluvy.

Návštěvy nemocných: obvykle ve čtvrtek dopoledne, v nutných případech je pak možné volat kdykoli na 733 741 505.

Příprava dospělých ke křtu: ve školním roce ve středu od 16.00 hodin ve farní kanceláři (o prázdninách po předchozí domluvě).

Biblické hodiny: každou středu od 19.00 hodin v přízemí fary.
Setkání vede pan Robert Muller.

Modřanský chrámový sbor:

Sbormistr Mgr. Pavel Polášek, tel. 602 441 064
--

Zkoušky sboru se konají obvykle v pondělí od 19 hodin na faře.
--

Farní charita:

Charita je otevřena vždy ve čtvrtek mezi 16.00 – 17.30 hodinou v ulici Zátěšská 1914/1, Praha 4 – Modřany (poblíž otočky autobusu č. 173, v suterénní garáži, pod družstvem Spektra)
--

Bližší informace podá paní Milada Vernerová, tel.: 604 346 385.

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie, K dolům 31/5, 143 00 Praha 12, a to výhradně pro svou vnitřní potřebu.

V elektronické podobě je uložen na stránkách farnosti www.modranska.farnost.cz

Příspěvek je dobrovolný, číslo účtu farnosti: 5210258379/0800